

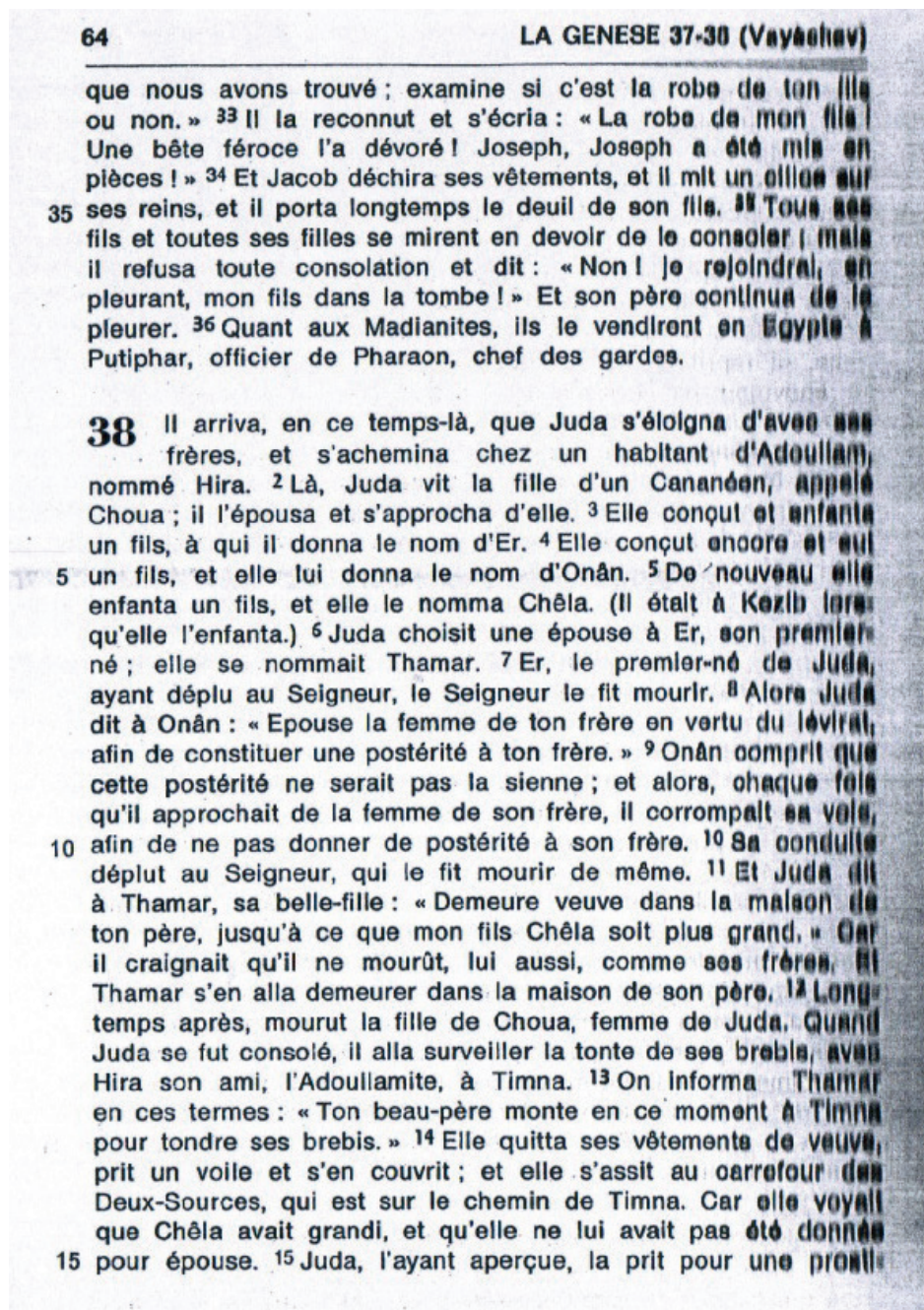
« Etudes du thème de Joseph en Egypte »

Intervenant : Haim Rotenberg

Date : le 17 Mai 2017

Lieu : Espace Culturel et Universitaire Juif d'Europe

La Genèse 37-30 (Vayèchev)

LA GENESE 38-39 (Vayèchev)

65

tuée ; car elle avait voilé son visage. ¹⁶ Il se dirigea de son côté, et lui dit : « Laisse-moi te posséder. » Car il ignorait que ce fût sa belle-fille. Elle répondit : « Que me donneras-tu pour me posséder ? » ¹⁷ Il répliqua : « Je t'enverrai un chevreau de mon troupeau. » Et elle dit : « Bien, si tu me donnes un gage en attendant cet envoi. » ¹⁸ Il reprit : « Quel gage te donnerai-je ? » Elle répondit : « Ton sceau, ton cordon, et le bâton que tu as à la main. » Il les lui donna, il approcha d'elle, et elle conçut de son fait. ¹⁹ Elle se leva et partit ; elle quitta son voile, et reprit les vêtements de son veuvage. ²⁰ Juda envoya ²⁰ le chevreau par l'entremise de son ami l'Adoullamite, pour retirer le gage des mains de cette femme ; il ne la trouva point. ²¹ Il questionna les gens de l'endroit, disant : « Où est la prostituée qui se tient aux Deux-Sources, sur le chemin ? » ils répondirent : « Il n'y a point de prostituée ici. » ²² Il retourna auprès de Juda, et dit : « Je ne l'ai pas trouvée ; et même les habitants de l'endroit ont dit qu'il n'y avait point là de prostituée. » ²³ Et Juda dit : « Qu'elle garde ce qu'elle a, et que nous n'ayons pas à rougir ; car enfin, j'ai envoyé ce chevreau, et tu n'as pu la trouver. » ²⁴ Or, environ trois mois après, on informa Juda, en disant : « Tamar, ta bru, s'est prostituée, et elle porte dans son sein le fruit de la débauche. » Juda répondit : « Emmenez-la, et qu'elle soit brûlée ! » ²⁵ Comme on l'emmenait, elle ²⁵ envoya dire à son beau-père : « Je suis enceinte du fait de l'homme à qui ces choses appartiennent. » Et elle dit : « Examine, je te prie, à qui appartiennent ce sceau, ces cordons et ce bâton. » ²⁶ Juda les reconnut et dit : « Elle est plus juste que moi, car il est vrai que je ne l'ai point donnée à Chêla mon fils. » Cependant il cessa, dès lors, de la connaître. ²⁷ Or il se trouva, lors de son enfantement, qu'elle portait des jumeaux dans son sein. ²⁸ Au moment de sa délivrance, l'un d'eux avança la main ; la sage-femme la saisit et y attacha un fil d'écarlate, pour indiquer que celui-ci était né le premier. ²⁹ Comme il retirait sa main, voici que son frère vint au monde. Elle dit : « Avec quelle violence tu te fais jour ! » Et on lui donna le nom de Péreç ⁽¹⁾. ³⁰ Ensuite naquit son frère, dont ³⁰ la main portait le fil d'écarlate. On lui donna le nom de Zérah.

39 Joseph fut donc emmené en Egypte. Putiphar, officier de Pharaon, chef des gardes, Egyptien, l'acheta aux Ismaélites qui l'avaient conduit dans ce pays. ² Le Seigneur fut avec Joseph, qui devint un homme heureux, et fut admis dans la

(1) « Sortie violente. »

La Genèse 39 (Vayèchev)

66

LA GENESE 39 (Vayèchev)

maison de son maître l'Egyptien. ³ Son maître vit que Dieu était avec lui ; qu'il faisait prospérer toutes les œuvres de ses mains, ⁴ et Joseph trouva faveur à ses yeux, et il devint son serviteur ; Putiphar le mit à la tête de sa maison, et lui confia ⁵ tout son avoir. ⁵ Du moment où il l'eut mis à la tête de sa maison et de toutes ses affaires, le Seigneur bénit la maison de l'Egyptien à cause de Joseph ; et la bénédiction divine s'étendit sur tous ses biens, à la ville et aux champs. ⁶ Alors il abandonna tous ses intérêts aux mains de Joseph, et il ne s'occupa plus avec lui de rien, sinon du pain qu'il mangeait. Or, Joseph était beau de taille et beau de visage. ⁷ Il arriva, après ces faits, que la femme de son maître jeta les yeux sur Joseph. Elle lui dit : « Viens reposer près de moi. » ⁸ Il s'y refusa, en disant à la femme de son maître : « Vois, mon maître ne me demande compte de rien dans sa maison, et toutes ses affaires il les a remises en mes mains ; ⁹ il n'est pas plus grand que moi dans cette maison, et il ne m'a rien défendu, sinon toi, parce que tu es son épouse ; et comment puis-je commettre un si grand méfait, et offenser le Seigneur ? »

¹⁰ ¹⁰ Quoiqu'elle en parlât chaque jour à Joseph, il ne cédait point à ses vœux en venant à ses côtés pour avoir commerce avec elle. ¹¹ Mais il arriva, à une de ces occasions, comme il était venu dans la maison pour faire sa besogne, et qu'aucun des gens de la maison ne s'y trouvait, ¹² qu'elle le saisit par son vêtement, en disant : « Viens dans mes bras ! » Il abandonna son vêtement dans sa main, s'enfuit, et s'élança dehors. ¹³ Lorsqu'elle vit qu'il avait laissé son vêtement dans sa main, et qu'il s'était échappé, ¹⁴ elle appela les gens de sa maison et leur dit : « Voyez ! on nous a amené un Hébreu pour nous insulter ! Il m'a abordée pour coucher avec moi, et j'ai appelé ¹⁵ à grands cris. ¹⁵ Lui, entendant que j'élevais la voix pour appeler à mon aide, a laissé son habit près de moi, et il s'est échappé et il est sorti. » ¹⁶ Elle garda le vêtement de Joseph par devers elle, jusqu'à ce que son maître fût rentré à la maison. ¹⁷ Elle lui fit le même récit, disant : « L'esclave hébreu que tu nous a amené est venu près de moi pour m'insulter ; ¹⁸ puis, comme j'ai élevé la voix et que j'ai appelé, il a lâché son vêtement près de moi et a pris la fuite. » ¹⁹ Lorsque le maître entendit le récit que lui faisait son épouse, disant : « Voilà ce que m'a fait ton esclave », sa colère s'enflamma. ²⁰ ²⁰ Le maître de Joseph le fit saisir ; on l'enferma dans la

LA GENESE 39-40 (Vayèchev)

67

Rotonde, endroit où étaient détenus les prisonniers du roi ; et il resta là dans la Rotonde. ²¹ Le Seigneur fut avec Joseph, lui attira la bienveillance, et le rendit agréable aux yeux du gouverneur de la Rotonde. ²² Ce gouverneur mit sous la main de Joseph tous les prisonniers de la Rotonde ; et tout ce qu'on y faisait, c'était lui qui le dirigeait. ²³ Le gouverneur de la Rotonde ne vérifiait rien de ce qui passait par sa main, parce que le Seigneur était avec lui ; et ce qu'il entreprenait, le Seigneur le faisait réussir.

40 Il advint, après ces événements, que l'échanson du roi d'Egypte et le panetier offensèrent leur maître, le roi d'Egypte. ² Pharaon, irrité contre ses deux officiers, le maître-échanson et le maître-panetier, ³ les fit mettre aux arrêts dans la maison du chef des gardes, dans la Rotonde, le même lieu où Joseph était captif. ⁴ Le chef des gardes mit Joseph à leur disposition, et celui-ci les servit. Ils étaient depuis quelque temps aux arrêts, ⁵ lorsqu'ils eurent un rêve tous les deux, chacun le sien, la même nuit, et chacun selon le sens de son rêve ; l'échanson et le panetier du roi d'Egypte, détenus dans la Rotonde. ⁶ Joseph, étant venu près d'eux le matin, remarqua qu'ils étaient soucieux. ⁷ Il demanda aux officiers de Pharaon, qui étaient avec lui en prison chez son maître : « Pourquoi votre visage est-il sombre aujourd'hui ? » ⁸ Ils lui répondirent : « Nous avons fait un songe, et il n'y a personne pour l'interpréter. » Joseph leur dit : « L'interprétation n'est-elle pas à Dieu ? Dites-les moi, je vous prie. » ⁹ Le maître-échanson raconta son rêve à Joseph, en disant : « Dans mon rêve, une vigne était devant moi. ¹⁰ A ¹⁰ cette vigne étaient trois pampres. Or, elle semblait se couvrir de fleurs, ses bourgeons se développaient, ses grappes mûrissaient leur fruit. ¹¹ J'avais en main la coupe de Pharaon ; je cueillais les raisins, j'en exprimais le jus dans la coupe de Pharaon, et je présentais la coupe à la main du roi. » ¹² Joseph lui répondit : « En voici l'explication. Les trois pampres, ce sont trois jours. ¹³ Trois jours encore, et Pharaon te fera élargir, et

בראשית וישב לו לח

64

33 הָבֵרָא נָא הַבְּתָנָת בְּנֵיךָ הוּא אִם־לֹא: וַיִּבְרָה וַיֹּאמֶר
34 בְּתָנָת בְּנֵי הִיָּה רְעָה אֲכַלְתֶּהוּ טָרֵף טָרֵף יוֹסֵף: וַיִּקְרַע
יַעֲקֹב שְׂמֹלְתָיו וַיִּשֶׂם שָׂק בְּמַתְּנָיו וַיִּתְּאֵבֵל עַל־בָּנָיו יָמִים
לֹה רַבִּים: וַיִּקְמֹו כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לִנְחָמֹו וַיִּמָּאן לְהִתְנַחֵם
וַיֹּאמֶר כִּי־אָרַד אֶל־בְּנֵי אָבִי שְׂאֵלָה וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ אָבִיו:
36 וְהַמְדָּנִים מָכְרוּ אֹתוֹ אֶל־מִצְרַיִם לְפֹטִיפָר סָרִיס פְּרֹעֶה
שֶׁר הַטְּבָחִים: פ רביעי

לח

א וַיְהִי בַעֲת הַהוּא וַיֵּרַד יְהוּדָה מֵאֵת אָחָיו וַיֵּט עַד־אִישׁ
2 עַד־לָמִי וּשְׁמוֹ חִירָה: וַיִּרְאֶשֶׂם יְהוּדָה בְּתֹאִישׁ בְּנֵעֲנִי
3 וּשְׁמוֹ שׁוֹעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֵלָיָהּ: וַתַּהַר וַתֵּלֵד בֶּן וַיִּקְרָא
4 אֶת־שְׁמוֹ עֹר: וַתַּהַר עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אוֹנָן:
ה וַתִּסֵּף עוֹד וַתֵּלֵד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שִׁלָּה וַהֲוָה בְּכֹנֵב
6 בְּלִדְתָהּ אֹתוֹ: וַיִּקַּח יְהוּדָה אִשָּׁה לְעַר בְּכוֹרָהּ וּשְׁמָהּ
7 תָמָר: וַיְהִי עַר בְּכוֹר יְהוּדָה רַע בְּעֵינֵי יְהוָה וַיִּמְתְּהוּ
8 יְהוָה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְאוֹנָן כֹּא אֶל־אִשְׁתִּי אֲחִיד וַיִּבֶם
9 אֹתָהּ וְהָקָם זָרַע לְאֲחִיד: וַיִּרַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יְהוּדָה
הַזָּרַע וְהָיָה אִם־כֹּא אֶל־אִשְׁתִּי אָחָיו וּשְׁתַּת אֶרְצָה לְבִלְתִּי
י נִתְזָרַע לְאָחָיו: וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת נָס־
11 אֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כִּלְתֹו שְׁבִי אֵלַימְנָה בְּיַת־
אָבִיךָ עַד־יִגְדֵּל שִׁלָּה בְנֵי כִי אָמַר פְּרִימֹות נִסְהוּוּ
12 כְּאָחָיו וַתֵּלֵד תָמָר וַתֵּשֶׁב בְּיַת אָבִיהָ: וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתִּמָּת
בְּת־שׁוֹעַ אִשְׁת־יְהוּדָה וַיִּנָּחֶם יְהוּדָה וַעֲלַ עַל־גִּוֹן צֹאנֹו
13 הוּא וְחִירָה רְעֵהוּ הָעַד־לָמִי תִמְנַתָּהּ: וַיֵּרַד לְתָמָר לֵאמֹר
14 הִנֵּה חָמִיד עָלָה תִמְנַתָּה לָנוּ צֹאנֵנוּ: וַתִּסֵּר בְּגָדֵי אֵלַמְנוּתָהּ
מֵעַלֶיהָ וַתִּבֶם בְּצִעִיף וַתַּחַעֲלֵף וַתֵּשֶׁב בְּפֶתַח עֵינַיִם אֲשֶׁר
עַל־דָּרֶךְ תִּמְנַתָּה כִּי רָאָתָה כִּי־יִגְדֵּל שִׁלָּה וְהוּא לֹא־נִתְנָה
טו לוֹ לְאִשָּׁה: וַיִּרְאֶה יְהוּדָה וַיַּחֲשִׁבָה לְזוֹנָה כִּי כִסְתָרָה
פניה

La Genèse 38-39 (Vayèchev)

16 פְּנִיָּה: וַיֵּט אֵלֶיהָ אֶל-הַדָּרֶךְ וַיֹּאמֶר הֲבֵה־נָא אָבוֹא אֵלֶיךָ
 בִּי לֹא יָדַע כִּי כָלְתוּ הוּא וְהָאֵמֶר מִה־תִּתְּנֶנִּי לִי כִּי תָבוֹא
 17 אֵלַי: וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֲשַׁלַּח גְּדֵי-עֵינַי מִן-הַצֹּאן וְהָאֵמֶר
 18 אִם-תִּתֶנְנִי עֶרְבוֹן עַד שְׁלֹחֲךָ: וַיֹּאמֶר מָה הָעֶרְבוֹן אֲשֶׁר
 19 אֶתְּנֶלְךָ וְהָאֵמֶר חֲתָמְךָ וּפְתִילְךָ וּמִטְּהָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן
 20 לָהּ וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַתַּחַר לּוֹ: וַתִּקֶּם וַתִּלְקַח וַתִּסַּר צְעִיפָהּ
 21 מֵעֲלֶיהָ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֶלְמְנוּתָהּ: וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת-גְּדֵי
 22 הָעֵינַי בְּיַד רַעְיוֹ הָעֶדְלָמִי לְקַחַת הָעֶרְבוֹן מִיַּד הָאִשָּׁה
 23 וְלֹא מָצְאוּהָ: וַיִּשְׁאַל אֶת-אִנְשֵׁי מְקוֹמָהּ לֵאמֹר אֵיךָ הִקְדַּשְׁתָּ
 24 הוּא בְּעֵינַיִם עַל-הַדָּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא-הָיִיתָ בְּנֵה קְדֻשָּׁה:
 25 וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא מָצְאתִיהָ וְגַם אִנְשֵׁי הַמְּקוֹם
 26 אָמְרוּ לֹא-הָיִיתָ בְּנֵה קְדֻשָּׁה: וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח-לָהּ
 27 מִן הַנְּהַל לְבוֹז הַנְּהַל שְׁלַחְתִּי הַגְּדִי הַזֶּה וְאַתָּה לֹא מָצְאתָהּ:
 28 וַיְהִי | כַּמִּשְׁלֵשׁ חֳדָשִׁים וַיֵּגֶד לְיְהוּדָה לֵאמֹר וְנָתַתְּ תָמָר
 29 כְּלִתְךָ וְגַם הַנְּהַל הַרְּהָ לְזִנוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה הוֹצִיאָהּ
 30 וַתִּשְׁרַף: הוּא מוֹצֵאת וְהוּא שְׁלַחָה אֶל-הַמִּיָּה לֵאמֹר כֹּה
 31 לְאִישׁ אֲשֶׁר-אֶלְהָ לּוֹ אָנֹכִי הָרָה וְהָאֵמֶר הַכֹּרֵן לְמִי
 32 הַחֲתָמָת וְהַפְּתִילִים וְהַמִּטְּהָ הָאֵלֶּה: וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
 33 אֲדָקָה מִמֶּנִּי כִּי-עַל-כֵּן לֹא-נִתְּתִיהָ לְשִׁלְהָ בְנִי וְלֹא-יִסַּף
 34 עוֹד לְדַעְתָּהּ: וַיְהִי בַעַת לְדַתָּהּ וְהָיָה תְאוּמִים בְּבִטְנָהּ:
 35 וַיְהִי בְלִדְתָהּ וַיִּתְּנֶהּ וַתִּקַּח הַמְּלִדָת וַתִּקְשֹׁר עַל-יָדָיו
 36 שְׁנֵי לֵאמֹר זֶה יֵצֵא רֵאשִׁיטָהּ: וַיְהִי | כַּמִּשְׁעִיב יָדוֹ וְהָיָה יֵצֵא
 37 אַחֲיוֹ וְהָאֵמֶר מִה־פְּרֻצָּת עֲלֶיךָ פְּרִץ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ פְּרִץ:
 38 וְאַחֲרַי יֵצֵא אַחֲיוֹ אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ הַשְּׁנִי וַיִּקְרָא שְׁמוֹ זָרַח: ס ל

למ

וַיִּסַּף הַזָּרַח מִצְרִימָה וַיִּקְנֶהוּ פּוֹטִיפָר סָרִיס פְּרַעֲה שֶׁר א
 הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרִי מִיַּד הַיִּשְׁמַעְאֵלִים אֲשֶׁר הוֹרְדוּהוּ
 שְׁמִיטָה: וַיְהִי יְהוָה אֶת-יִוִּסֵּף וַיְהִי אִישׁ מְצֻלָּח וַיְהִי בְּבֵית 2
 אֲדֹנָיו

La Genèse 39 (Vayèchev)

בראשית וישב למ

66

3 אֲדֹנָיו הַמִּצְרָיִם: וַיֵּרָא אֲדֹנָיו כִּי יְהוּדָה אִתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר-
 4 הוּא עֹשֶׂה יְהוּדָה מַצְלִיחַ בְּיָדוֹ: וַיִּמְצָא יוֹסֵף חֵן בְּעֵינָיו
 וַיְשָׂרֵת אֹתוֹ וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׁלֹוֹ נָתַן בְּיָדוֹ:
 ה וַיְהִי מֵאִזְּ הַפְקִיד אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹוֹ וַיְבָרֶךְ
 יְהוּדָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרָיִם בְּגִלְגַּל יוֹסֵף וַיְהִי בִרְכַת יְהוּדָה
 6 בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁלֹוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֵה: וַיַּעֲזֹב כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ בְּיַד
 יוֹסֵף וְלֹא-יָדַע אֹתוֹ מֵאֲוִמָּה כִּי אִסְדִּילָחֶם אֲשֶׁר-הוּא
 7 אוֹכֵל וַיְהִי יוֹסֵף יִפְהֶ-תָּאֵר וַיִּפְהֶ מְרָאָה: וַיְהִי אַחֲרֵי שֵׁשׁ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּשָּׂא אִשְׁת־אֲדֹנָיו אֶת-עֵינֶיהָ אֶל-יוֹסֵף
 8 וַתֹּאמֶר שְׂכָבָה עִמִּי: וַיִּמָּאֵן וַיֹּאמֶר אֶל-אִשְׁת־אֲדֹנָיו חֵן
 אֲדֹנִי לֹא-יָרֵד עִמִּי מִדֶּבְבֵית וְכָל אֲשֶׁר-יִשְׁלֹוֹ נָתַן בְּיָדִי:
 9 אֵינְנִי גְדוֹל בְּבֵית הַזֶּה מִמֶּנִּי וְלֹא-חָשַׁךְ מִמֶּנִּי מֵאֲוִמָּה
 כִּי אִם-אוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶת־אִשְׁתּוֹ וְאִךְ אֶעֱשֶׂה הַרְעָה הַגְּדֹלָה
 י הַזֹּאת וְחָטָאתִי לְאֱלֹהִים: וַיְהִי כַּדְּבָרָה אֶל-יוֹסֵף יוֹם יוֹם
 11 וְלֹא-שָׁמַע אֵלֶיהָ לְשֹׁכֵב אֶצְלָהּ לְהִזוֹת עִמָּה: וַיְהִי כִּהְיוּם
 הַזֶּה וַיָּבֵא הַבַּיִתָּה לַעֲשׂוֹת מְלֶאכְתּוֹ וְאִין אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי
 12 הַבַּיִת שָׁם בְּבֵית: וַתִּתְּפָשְׁהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר שְׂכָבָה עִמִּי
 13 וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בְּיָדָה וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה: וַיְהִי כִּרְאוֹתָהּ
 14 כִּי-עֲזָב בְּגָדוֹ בְּיָדָה וַיִּנָּס הַחוּצָה: וַתִּקְרָא לְאֲנָשֵׁי בֵיתָהּ
 וַתֹּאמֶר לָהֶם לֵאמֹר רְאוּ הֵבִיא לָנוּ אִישׁ עֲבָדִי לְצַחֵק
 15 בָּנוּ בָּא אֵלַי לְשֹׁכֵב עִמִּי וְאֶקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל: וַיְהִי כִּשְׁמֻעוֹ
 כִּי-דָרִימְתִי קוֹלִי וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס וַיֵּצֵא
 16 הַחוּצָה: וַתִּנְחַח בְּגָדוֹ אֶצְלָהּ עַד-כִּיבֹא אֲדֹנָיו אֶל-בֵּיתוֹ:
 17 וַתְּדַבֵּר אֵלָיו כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר בָּא אֵלַי הָעֶבֶד
 18 הָעֲבָרִי אֲשֶׁר-הִבֵּאתָ לָנוּ לְצַחֵק בִּי: וַיְהִי כַּדְרִימִי קוֹלִי
 19 וְאֶקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ אֶצְלִי וַיִּנָּס הַחוּצָה: וַיְהִי כִּשְׁמֻעַ
 אֲדֹנָיו אֶת-דְּבָרֵי אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר דִּבְרָה אֵלָיו לֵאמֹר כַּדְּבָרִים
 כ הָאֵלֶּה עָשָׂה לִי עֲבָדְךָ וַיַּחַד אִפּוֹ: וַיִּקַּח אֲדֹנִי יוֹסֵף אֹתוֹ
 וַיִּתְּנֵהוּ

וַיִּתְּנֵהוּ אֱלֹהֵי בֵּית הַפַּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר-אִסְרֵי הַמֶּלֶךְ אֲסוּרִים
 וַיְהִי-שָׁם בְּבֵית הַפַּהַר: וַיְהִי יְהוָה אֶת-יוֹסֵף וַיְטֵ אֵלָיו
 21 חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנּוּן בְּעֵינָיו שֶׁר בֵּית-הַפַּהַר: וַיִּתֵּן שֶׁר בֵּית
 22 הַפַּהַר בְּיַד-יוֹסֵף אֵת כָּל-הָאֲסוּרִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַפַּהַר
 וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עֲשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: אֵין | שֶׁר בֵּית-
 23 הַפַּהַר רָאָה אֶת-כָּל-מְאוֹמָהּ בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אִתּוֹ
 וְאֲשֶׁר-הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיחַ: פ שביעי

מ

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חָטְאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ-מִצְרַיִם א
 וְהָאִפָּה לְאֲדֹנָיָהם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: וַיִּקְצַף פָּרְעֹה עַל שְׁנֵי
 2 סְרִיסָיו עַל שֶׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל שֶׁר הָאוֹפִים: וַיִּתֵּן אֹתָם
 3 בְּמִשְׁמַר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֱלֹהֵי בֵּית הַפַּהַר מְקוֹם אֲשֶׁר
 יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם: וַיִּפְקֹד שֶׁר הַטְּבָחִים אֶת-יוֹסֵף אֹתָם
 4 וַיִּשְׁרַת אֹתָם וַיְהִיו יָמִים בְּמִשְׁמַר: וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם ה
 אִישׁ חֲלָמוֹ בְּלַיְלָה אַחַד אִישׁ כַּפְתָּרוֹן חֲלָמוֹ הַמְּשָׁקָה
 וְהָאִפָּה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַפַּהַר:
 6 וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבֹקֶר וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנֵם זְעָפִים:
 7 וַיִּשְׂאֵל אֶת-סְרִיסָיו פָּרְעֹה אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּמִשְׁמַר בֵּית אֲדֹנָיו
 8 לֵאמֹר מַדּוּעַ פָּנֵיכֶם רָעִים הַיּוֹם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם
 חֲלָמְנוּ וּפְתָר אֵין אִתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא לְאֱלֹהִים
 9 סוֹתְרָנִים סִפְרָדְנָא לִי: וַיִּסְפֹּר שֶׁר-הַמְּשָׁקִים אֶת-חֲלָמוֹ
 לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמֵי וְהִנֵּה-נִפְּן לְפָנַי: וּבְנִפְּן שְׁלֹשָׁה י
 שָׁרִיגִים וְהוּא כְּפָרְחַת עֲלֵתָה נִצָּה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֵתִיהָ
 11 עֲנָבִים: וְכֹס פָּרְעֹה בְּיָדֵי וְאָקַח אֶת-הָעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט
 אֹתָם אֱלֹכֹס פָּרְעֹה וְאִתָּן אֶת-הַכּוֹס עַל-כַּף פָּרְעֹה:
 12 וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתָרְנוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁרְגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 13 הֵם: בְּעוֹד וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׂא פָרְעֹה אֶת-רֹאשׁוֹ וְהִשְׁכְּבָה
 עַל-